

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
ἐτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ὡς οἱ κόρακες καὶ γυπες, οἵτινες εἰς πᾶν νέον πτώμα ἐπιπίπτουσιν, ἵνα καταφάγωσιν αὐτὸ, οὕτω καὶ ὁ ἄλλην. τύπος, ἐξαιρέσει τεσσάρων πέντε ὀργάνων, ἐπέπεσεν, ἅμα τῇ ἐλεύσει τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὰ πράγματα τοῦ Κράτους, ψάλλων διθυράμβους καὶ ᾠδὰς ὑπὲρ τοῦ νέου Ὑπουργείου, καὶ ἀμιλλώμενοι οἱ συντάκται τίς τὸν ἕτερον νὰ ὑπερβῆ κατὰ τὰ ἐγκώμια καὶ τοὺς ἐπαίνους. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἀναμιμνήσκει ἡμῖν τὴν τῆς 8ης Ἰουλίου 1870, ὅτε ἀπεπέμφθη ἡ τότε Κυβέρνησις Βουλγαρῆ καὶ ἀνέλαβε τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους τῆς Πολιτείας ὁ κ. Δεληγεώργης. Δὲν ὑπῆρξεν ἐφημερίς, ἥτις νὰ μὴ ἀπεκάλει αὐτὸν ὡς τὸν μόνον τῆς Πατρίδος Σωτῆρα. Δὲν ὑπῆρξεν ἑλληνικὴ καρδιά, ἥτις νὰ μὴν ἠύχετο εἰς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως τοῦ Ἡέτου τῆς νεολαίας, τοῦ τσοῦτα καὶ τηλικαῦτα ὑπὲρ τοῦ ταλαιπωρουμένου ἔθνους ὑποσχεθέντος ἀγαθὰ. Πάντες λοιπὸν ἐτάχθησαν ὑπὸ τὴν φιλελευθέρον αὐτοῦ σημαίαν καὶ ἐμακάριζον ἑαυτοὺς καὶ τὴν Πατρίδα διὰ τὴν εἰς τὰ πράγματα ἐλευσίαν του. Πάντες

ἀπεκάλεισαν αὐτὸν, ἅμα τὴν πρωθυπουργικὴν ἐνεδύθη γλαμύδα, Μεσσίαν τοῦ πολυπαθοῦς μας Γένους, προάγγελον λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου τῆς Ἑλλάδος μέλλοντος, διότι τὰ πάντα παρ' αὐτοῦ ἠλπίζον.

Δὲν παρήλθεν ὁμως πολὺς χρόνος, καὶ τὰ ἐγκώμια, οἱ ὕμνοι καὶ αἱ ᾠδαὶ ἐκεῖναι μετετρέπησαν εἰς Ἐλεγείας καὶ ἄρας· διότι πάντες εἶδον, πάντες ἐπέισθησαν, ὅτι ὁ Μεσσίας ἐκεῖνος, μετεμορφώθη ὄθθη εἰς Ἀντίχριστον· ὁ σωτὴρ ἐκεῖνος, ἐγένετο ὁ μέγας καταστροφεὺς τῆς τε Πατρίδος καὶ τοῦ δυστυχοῦς φορολογουμένου λαοῦ· ὁ προάγγελος ἐκεῖνος τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος, ὑπῆρξεν ὁ κακὸς δαίμων, ὁ τὸ ἑλλ. ἔθνος ληστεύσας, ἀτιμάσας καὶ ἐξευτελίσας, ὡς τότε ἔλεγον οἱ σήμερον τὸ νέον Ὑπουργεῖον μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀνυψοῦντες.

Δὲν προτιθέμεθα, ἀναφέροντες τὰ ὅσα ἡ Πατρίς ὑπέστη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ περιληψτοῦ ἐκεῖνου Πρωθυπουργοῦ, νὰ προφητεύσωμεν ὅτι τοιαῦτα θὰ ὑποστῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως. Ἄπαγε! τοιαύτην ιδέαν οὔτε νὰ φαντασθῶμεν δυνάμεθα. Λέγομεν ταῦτα, ἵνα καταδεί-

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἑκάστων στίχων διατριβῶν λεπ. 40.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηργαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἑν ἔτος καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ξωμεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι οἱ νῦν τὰ τῆς Πολιτείας διέποντες θὰ ὑβρισθῶσι βαναύσως, θὰ συκοφαντηθῶσι κακοήθως καὶ θὰ διασυρθῶσι ἢ τιμῆ καὶ ἢ ὑπόληψις αὐτῶν εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ τὰς ρύμας παρ' αὐτῶν ἐκεῖνων, οἵτινες σήμερον ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς Χερουβειμ καὶ Σεραφεῖμ. Ναι, αὐτοὶ οὗτοι οἱ σήμερον τοὺς ὑπουργοὺς θυμιατίζοντες καὶ ἐγκωμιάζοντες ὡς τοὺς μόνους φιλελευθέρους καὶ συνταγματικοὺς ἑλληνας, αὐτοὶ, λέγομεν, πρῶτοι αὐρίον θὰ κτυπήσωσι μετὰ δηλητηριώδη τῆς συκοφαντίας βέλη τοὺς χθὲς ὕμνουμένους. — Καὶ διατί;

Διότι, οἱ μὲν, θ' ἀποτύχωσι τοῦ τίτλου τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων.

Διότι, οἱ δὲ, δὲν θ' ἀπολαύσωσι τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον, (ἂν τινὲς ἀληθῶς τοιόν ὄνειρεύονται).

Διότι, οἱ ἄλλοι, δὲν θὰ δυναθῶσι νὰ τύχωσι τῆς κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Διότι, οἱ ἕτεροι, δὲν θὰ ἱκανοποιηθῶσι ποσῶς μετὰ ὅσα καὶ ἂν λάβωσι βοσφέτια.

Διότι, οἱ λοιποὶ, δὲν θὰ λάβωσι τὴν ἀδαιαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἐλευθέρας εἰσόδου.

Κ Η Π Ο Σ

Ἡ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΙΡ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ
Εἰς τοὺς ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ.

Ὁ κλεινὸς ἐγὼ καὶ μέγας, ἰσχυρὸς Βαλαωρίτης,
Εἰς τὸ μέσον σας προβάλλω χρυσοῦ μέλλοντος προφήτης.
Ἐλθετε εἰς τὸν κρατοῦντα τῆς σοφίας τοὺς στατήρας·
Ἐλθετε ἐνώπιόν μου καὶ σταυρώσατε τὰς χεῖρας,
Καὶ ὀρθώσατε τὰ ὦτα, ὦ μεγάλα πλάσματά μου,
Εἰς τὰ θεῖα ῥήματά μου.

Μὴ θρηνητὴτε, πλάσματά μου, ἂν ἡ δόξα σας ἐσβέσθη,
Ἄν τὸ τόσον μεγαλεῖον κ' ἡ ἰσχὺς σας ἀπωλέσθη.
Μὴ πληρῆτε μ' ἐλεγείας καὶ μετὰ γόους τὸν αἰθέρα·
Ἐγὼ ἔρχομαι δεικνύων τῆς ἐλπίδος τὸν ἀστέρα.
Πρὸς ἐμὲ ἔλθετε πάντα, πρόβατα ἀπολωλότα,
Τὸν δωροῦμενον τὰ φῶτα.

Ἄν ἀπέβησαν ἀπάτη τὰ γλυκεὰ ὄνειρά σας

Κ' εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ ρύμας βλασφημεῖται τ' ὄνομά σας,
Μὴ λυπήσθε... ἐγὼ εἶμαι ὁ μοχθήσας ὑπὲρ τούτων,
Ὅπως ἐν ὑμῖν συνάγω δόξαν, δύναμιν καὶ πλοῦτον.
Δίδωμι ὑμῖν εἰρήνην... ἔλθετε ἐνώπιόν μου
Λαμπρὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου.

Ἐγὼ ἔπαιξα καὶ μόνος τοὺς μεγάλους δημοκράτας,
Τὸν Λομβάρδον καὶ Τρικούπη, καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστάτας.
Ἐγὼ ἔδωσα εἰς τούτους τῆς πολιτικῆς τὸ ῥάκος,
Ἴνα δείξω εἰς τοὺς πάντας πὸς ἀπίδια βάζ' ὁ σάκκος.
Κ' ὁ Τρικούπης κ' ὁ Λομβάρδος εἶνε ἔργα τῶν χειρῶν μου
Καὶ ὄστ' ἔκ τῶν ὄστων μου.

Διατριβῶν τόσα ἔτη εἰς τὴν εὐανδρον Ἀγγλίαν,
Ἐδιδάχθην τὴν μεγάλην καὶ στρεβλὴν διπλωματίαν,
Καὶ ταραττων μετὰ πλεκτάνας πάντα μέγαν διπλωμάτην
Ἀνερρήχθην εἰς τῆς δόξης τὴν βαθμίδα τὴν ὑπάτην.
Ὁ πιστεύων εἰς τοὺς λόγους, τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν,
Οὐ μὴ ἴδῃ τὴν σκοτίαν.

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τῆς Ὀλυμπιακῆς πανηγύρεως τῶν Κυριῶν.

Α'. Δρόμος.

Εἰς ἀπόστασιν χιλίων βημάτων θὰ τεθῆ ἓν ζεύγος λαμπρῶν στηθαίων. Αἱ ἀθλήτριαι θὰ τρέξωσιν ὅλαι ὁμοῦ μὲ τὰ πούφτων, διδομένου τοῦ σημείου παρὰ τοῦ Δευδροκόμου Ὀρφανίδου, καὶ ἡ πρώτη φθάσασα, λαμβάνει αὐτὰ καὶ ὀφίνει τὰ ἐδικά της, τὰ ὅποια λαμβάνει ἢ κατόπιν αὐτῆς ὡς Β' ἄθλον.

Β'. Ἄλμα.

Ἐν μέσῳ μεγάλου κύκλου θὰ στηθῆ ἓν πούφ, τὸ ὅποσον λαμβάνει ὡς ἄθλον ἐκείνη ἥτις τὸ ὑπερπηδῆσει τρίς.

Γ'. Δίσκος.

Ὁ δίσκος θὰ ῥιπῆ ἐκ σύρματος τοῦ κορσέ, τὸν ὅποσον θὰ λάβῃ ὡς νικήτρια, ἐκείνη ἥτις τὸν ρίψει μακρότερα τῶν ἄλλων.

Δ'. Ἀκόντιον.

Εἰς εἴκοσι βημάτων ἀπόστασιν θὰ τεθῆ ὁ ἀνδριάς τοῦ Κορομάντζου. ἐκείνη δὲ ἥτις τὸν κτυπήσῃ πρώτη μὲ τὸ ἀκόντιον εἰς τὸ μέρος τῆς καρδίας, προικίζεται πλουσιοπαρόχως διὰ νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον ἐκεῖνον τὸν ὅποσον θέλει. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶνε διὰ μόνας τὰς ἀνυπάνδρους νεάνιδας.

Ε'. Ἴστοῦ ἀναρρίχησις.

Εἰς τὴν κορυφὴν ἴστοῦ τινος θὰ κρέμανται κουτιά μὲ πούδραν καὶ κιχίδι, φιάλαι μὲ κολόνιαν, σάπωνες, πομάδα καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκείνη ἥτις δυνηθῆ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν ἀναρριχωμένη, λαμβάνει ἓν ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ πουδραρίζεται ἢ ἀλείφεται.

Ὁ ἀγὼν θέλει γείνει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως.

Ἀθῆναι, 8 Μαΐου 1875.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς).

Δάμων.

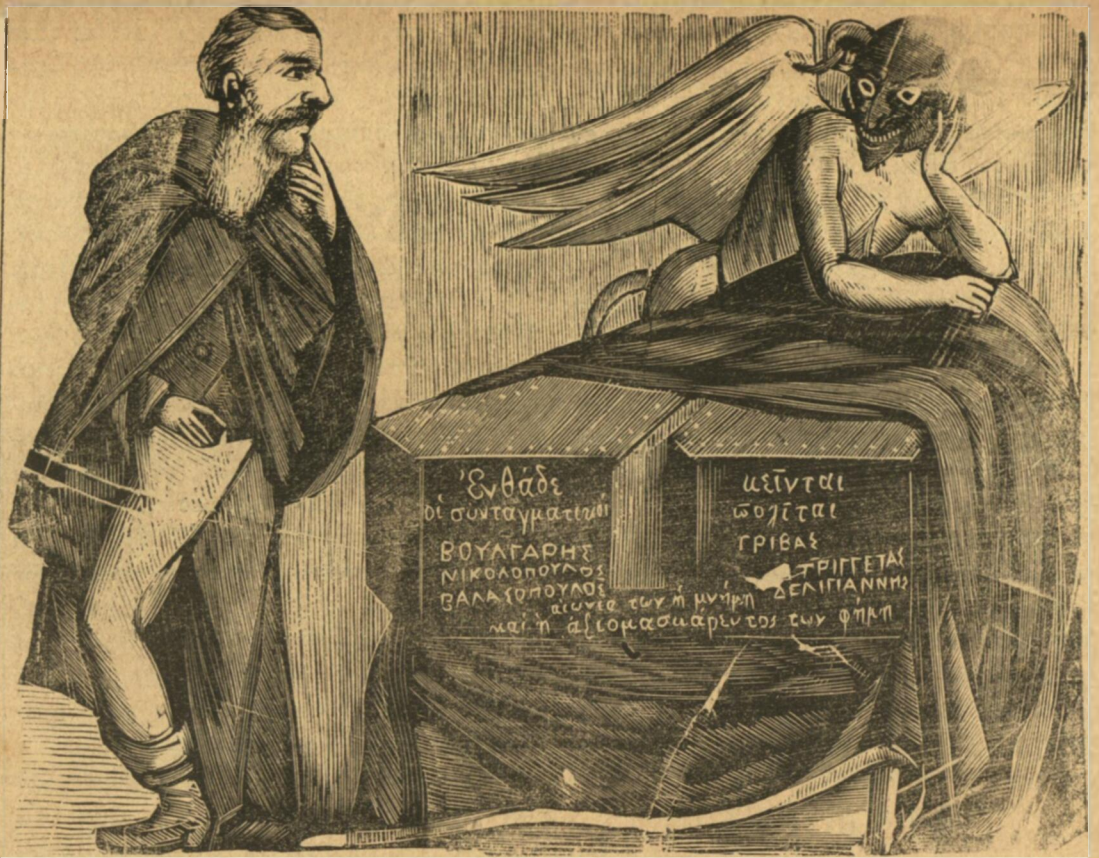
Ἐπι δὲ αἱ τράπεζαί μας ἔβριθον, σκόμβρων βατράχων, τετίγων, τριγώνων, κοκκύγων, κρέα χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, στός, κάπρου, αἰγός, ἀλεχυρόνος, πέρδικος, ἀλωπεκίου. Τούτων δὲ παρατετημένων, πᾶς ἐξ ἡμῶν ἤρξατο μάττων, πέττων, τίλλων, κόπτων, τέμνων, χαίρων, παίζων, πηδῶν, δειπνῶν, πίνων, σκιρτῶν, κεντῶν, ἐγὼ δὲ κείμενος παχὺς, ὕπτιος μόλις, λαλῶν καὶ τὸ πνεῦμα ἔχων ἄνω, ἐσθίων, σηπόμενος ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Φίλων.

Ὁμνύω χήνα, ὅτι σήπομαι καὶ γὰρ καὶ μόνον ἐκ τῶν λόγων σου.

Δάμων.

Ἡ μέθη πάντας ἤδη ἀποκοταβεῖ, καὶ, ὦ Φίλων, πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, διότι ἤλλομεν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν πραχθέντων.—Οἱ δοῦλοι ἀνά μίαν ὄρνιθα ἐφθῆν παρέθεσαν ἐκάστω ἐξ ἡμῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ δὲ ἐκάθητο ὁ Ζηνόθεμις καὶ Ἐρμων, γάστρις ὁ καλός. Ἡ δ' ὄρνις ἢ πρό-

Νά! ὁ τάφος, ὅστις κλείει
Τὰ ὠραῖα πλάσματά μου!
Νά! ὁ τάφος, ὅστις κλείει
Τὰ μεγάλα σχέδιά μου.
Τῶν σχεδίων μου οἱ μύσται
Φέροντες ἐγγράφων σάκκον
Ἔπεσαν σ' αὐτὸν τὸν λάκκον
Μὲ κατάραν καὶ βοήν.

Ἄνοιξον μονῆρες μνήμα,
Ἄνασῆκωσον τὸ χῶμα,
Τὰ ὠραῖα πλάσματά μου
Νὰ φιλήσω εἰς τὸ στόμα,
Καὶ θερμῶς τὰ περισφιγῶ
Ἐν τὴν εὐρεῖάν μου ἀγκάλην,
Μήπως καὶ τοὺς δώσω πάλιν,
Πνεῦμα, γλῶσσαν καὶ ζωήν.

Ἄνοιξον σὲ λέγω, μνήμα,
Νὰ ἰδῶ τὸν Βούλγαρῆν μου,
Τὸν μονόχειρά μου Γρίβα,
Τὸν γενναῖον παλαιστὴν μου.

Ἄνασῆκωσον τὴν πλάκα
Ἄφησε τοὺς ἀετούς μου
Νὰ τοὺς εἶπω τί ὁ νοῦς μου
Τρέφει πάλιν δι' αὐτούς.

Λοιπὸν, τάφε, βωθὸς μένεις,
Ἐν τὴν θερμὴν παράκλησίν μου;
Πλὴν καὶ σὺ θὰ προσκυνήσῃς
Τὴν μεγάλην δυνάμιν μου.
Πάλιν θὰ τοὺς ἀναστήσω,
Καὶ τὸ θαῦμα θὰ κηρύξω,
Κ' εἰς τὸν κόσμον θὰ τοὺς δεῖξω
Νέους πάλιν ἀετούς.

— Χι! χι! χι! χι! χά! χά! χάχα!
Εἰς κενὰς ἐλπίδας χαίρεις...
Μὴ φαντάζου τοὺς πιστοὺς σου
Εἰς ἀνάστασιν νὰ φέρῃς.
Ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃς πλέον
Σὺ κ' ἐκεῖνος θεὸς νὰ σβύσῃ...
Τοὺς νεκρούς σου ν' ἀναστήσῃ
Δὲν θὰ δυνηθῆ κανεὶς.

τοῦ Ἐρμωνος πιμελεστέρα ἔτυχε, ἢν ὁ Ζηνόθεμις τὴν παρ' αὐτῷ ἀφείσει τὴν πρό τοῦ Ἐρμωνος ἀφείλετο ὡς πιεστέρα. Ὁ δὲ ἀντιλαμβάνετο καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὅλαις δυνάμεσι συνεκρότει μᾶλα ἰσχυρῶς. Ἐν τούτοις συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλων μὲ τὰς ὄρνιθας τὰ πρόσωπα καὶ ἐπιλημμένοι τῶν πωγόνων ἐπεκαλοῦντο εἰς βοήθειαν τοὺς φίλους ἕκαστος αὐτοῦ. Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῷ δὲ, οἱ δὲ τῷ ἄλλῳ συνταξάμενοι, συνεπλάκησαν πάντες ἐν βοῇ, ὅτε ὁ Ζηνόθεμις, σκύφος ἀράμενος ἐκ τῆς τραπέζης ρίπτει ἐπὶ τὸν Ἐρμωνα, τούτου δὲ λαθῶν, διείλετο τοῦ νυμφίου τὸ κρανίον βαθεῖ τραύματι, ἐφ' ᾧ βοή παρὰ τῶν γυναικῶν ἐγένετο πολὺ καὶ ἡ νύμφη φοβηθεῖσα ἀνεπήδησεν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας συμμαχῶν τῷ Ἐρμονι, ἠρίστευσε πατάξας βακτηρίαν τὸν Ζηνόθεμιν, ὅστις ὀρθῶς δακτύλῳ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Ἐρμωνος ἐξώρυττεν, ἐνῶ ἐκεῖνος τὴν ρίνα αὐτοῦ περισφιγῶν ἰσχυρῶς συνέστρεφεν, ὅτε Ἰσταῖος ὁ γραμματικὸς, ἐπιχειρῶν νὰ διαλύσῃ τούτους, γρόνθον εἰς

τοὺς ὀδόντας ἔλαβε σφοδρὸν ὑπὸ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, ὅστις ἐνόμισεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ Ξηνοθέμιδος. Μέγιστον δὲ ἦν κακὸν ὁ Ἀλκιδάμας πᾶσιν, ὅστις καὶ τοὺς οἰκέτας βοηθεῖν ἐξήλασε παίων τῇ βακτηρίᾳ, μέχρις οὗ ἀνατρέψας τὴν λυχνίαν σκότος μέγα ἔφερε καὶ τὸ πρᾶγμα χαλεπώτατον κατέστησε, διότι ἐν τῷ σκότει δεινὰ πολλὰ ἐπράχθησαν, ὅτε δὲ προσῆλθε φέρων λύχνον τις, κατελήφθη ὁ μὲν Ἀλκιδάμας αὐλητριδα ἀπογυμνῶν καὶ σπουδάζων νὰ συνέλθῃ μετ' αὐτῆς· ὁ δὲ Εὐρυμέδων ἄλλο τι ἐφωράθη πράξας. Ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ σκιμποδος σκύφος ἐκ τοῦ κόλπου του κατέπεσεν, ὅπερ, δικαιολογούμενος ὑπ' ἐμοῦ, εἶπεν, ὅτι ἔλαβεν. Ἐγὼ δὲ αἰσχυρόμενος, κηδεμονικὸς ἔλεγον, ὅτι τοῦτο ἔπραξα.

Φίλων.

Γελοῖα πάντα ταῦτα, μὰ τοὺς Εὐδείπνους Θεούς. Ἄλλ' ἄγωμεν εἰς τὴν Ἀγορὰν ἵνα καινόν τι μάθωμεν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ,
(κείμενον πλησίον τῆς Βρύσεως τοῦ Βορρῆ).